

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 348/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. Č., M., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., Advokátska kancelária, M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd opatrením Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácii Slovenskej republiky č. 2348/M-2007 z 19. decembra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. Č. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2008 doručená sťažnosť Ing. D. Č., M. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) opatrením Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácii Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) č. 2348/M-2007 z 19. decembra 2007.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je súkromným podnikateľom prevádzkujúcim stanicu technickej kontroly motorových vozidiel. Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že ministerstvo rozšírilo sieť staníc technickej kontroly v rozpore s príslušným právnym predpisom (vyhláškou ministerstva č. 578/2006 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o niektorých ustanoveniach zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) a jeho následnú sťažnosť vyhodnotilo v liste č. 2348/M-2007 z 19. decembra 2007 ako neopodstatnenú, čím malo poškodiť sťažovateľa na jeho právach.

V tejto súvislosti sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„V okrese M. v tom čase už existovala STK typu A určená pre M1, N1 ďalšia STK typu B pre M2, N2 a ďalšia STK typu C pre M1, N1, M2, N2.

Okres M. mal v inkriminovanom čase (stále hovoríme o auguste a septembri 2007) v evidencii 24.625 vozidiel kategórie M1, N1, kde na tento počet podľa vyhlášky a metodických pokynov MDPT stačí jedna STK s jednou linkou a troma pracovníkmi. Aj napriek tomu už v okrese M. v tom čase existovali dve STK každá s jednou linkou čo je jedno jednoznačné, že okres bol pre kontrolu vozidiel kategórie M1, N1 predimenzovaný. Navyše sa to prejavilo tým, že STK sťažovateľa nebola kapacitne využitá len na 3,5 hodín denne čo je v rozpore s účelom činnosti STK. Nastal skutočný prebytok kontrolnej kapacity na výkon kontrol technického stavu vozidiel v okrese to pôsobí kontraproduktívne a má za následok ekonomické dopady.

Aj napriek vyššie uvedenému MDPT rozšírilo sieť kategórie M1, N1 pre vopred určeného záujemcu, čím bol porušený princíp rovnosti pred zákonom čl. 12 Ústavy SR, § 32 Vyhl. 578/2006, Interné opatrenie MDPT- Spravodajca MDPT v článku, kde je rozpracovaná koncepcia rozvoja siete staníc TK v časti zásady pre určenie STK.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti v závere sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal vo veci tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa Ing. D. Č., podľa čl. 46 ods. (1) Ústavy Slovenskej republiky ako aj právo na majetok podľa čl. (1) Protokolu č. 1 k Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje opatrenie vydané listom číslo: 2348/M-2007zo dňa 19.12.2007 MDPT SR a vec mu vracia na nové prejednanie.

3. JUDr. M.K priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7.938,-Sk (slovom sedemtisícdeväťstotridsaťosem slovenských korún) ktoré je MDPT SR vyplatiť právnemu zástupcovi JUDr. M. K., Advokátska kancelária , M., do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok.

Podstatou sťažovateľovej sťažnosti je tvrdenie, že k porušeniu jeho základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu malo dôjsť „*zlým posúdením siete staníc technickej kontroly a ich počtu podľa jednotlivých druhov technických kontrol na typov staníc TK, ktoré sú určené zákonom č. 725/2004 Zb.*“, zo strany ministerstva jeho opatrením (listom) č. 2348/M-2007 z 19. decembra 2007.

Právomoc ústavného súdu vyplývajúca z čl. 127 ods. 1 ústavy je vo vzťahu k všeobecným súdom limitovaná princípom subsidiarity, podľa ktorého poskytuje ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 250v ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmov nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Proti namietanému pochybeniu spočívajúcemu v nesprávnom posúdení siete staníc technickej kontroly a ich počtu zo strany ministerstva jeho opatrením (listom) č. 2348/M-2007 z 19. decembra 2007 disponoval sťažovateľ dostupným a účinným právnym prostriedkom nápravy – žalobou proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy. Sťažovateľ mohol tento prostriedok uplatniť na základe zákona (§ 250v OSP). Ochrana sťažovateľovým právam bol v tomto prípade oprávnený, ale aj povinný poskytnúť všeobecný súd.

Právomoc všeobecného súdu preskúmať v danom prípade zákonnosť postupu orgánu štátnej správy (ministerstva) vylučuje v zmysle uvedeného princípu subsidiarity právomoc ústavného súdu v uvedenej veci konať a rozhodnúť.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 4. novembra 2008